

Demaneu a l'amo dels sembrats (Mt 9, 38)

Romà Casanova, bisbe de Vic

El Sembrador, Vincent van Gogh

Estem en plena batalla missionera. El temps que va passant, any rere any, fa més palès que no podem fer altra cosa que llançar-nos a l'aventura missionera. Solament tenim un camí: el que Jesús ens va assenyalar abans de l'Ascensió: *Aneu, doncs, i feu deixebles meus de tots els pobles, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot allò que us he manat. Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món* (Mt 28, 19-20). El camí de fer deixebles de Jesús entre les persones dels nostres pobles i ciutats.

El problema fonamental de la fe cristiana en aquestes terres nostres és el de la incapacitat de generar. Ultra la manca de fecunditat en les famílies cristianes —excepte algunes, a les quals reitero el meu agraïment en nom de l'Església—, hi ha també una gran crisi de transmissió de la fe en el si de la família, des de fa molts anys. Per això, les comunitats cristianes i, en elles, tots i cada un dels cristians, hem de ser treballadors de la missió evangelitzadora, cercant, a la llum de l'Esperit Sant, mitjans adequats, a fi que les persones puguin escoltar el primer anunci cristià: «Jesucrist t'estima, ha donat la vida per salvar-te, i ara és viu al teu costat cada dia, per

il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te» (EG, 164).

En la tasca evangelitzadora som imprescindibles tots. La missió és de tots els cristians. I, en aquesta realitat de fer deixebles, els laics hi tenen un paper insubstituïble. Aquelles paraules de Jesús: *La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que envii més segadors* (Mt 9, 37-38), són de gran actualitat. Hem de demanar a l'amo dels sembrats que desvetlli en nosaltres el que som: deixebles missioners.

La clau de la collita són els sacerdots, aquells homes criats, escollits i consagrats per a ser, enmig de la comunitat cristiana i del món, transparència de Crist, bon Pastor. Són necessaris per a la vida cristiana en les comunitats. La font i el cimal de la vida cristiana és l'Eucaristia. Per això hem de ser ben agosarats en la nostra pregària, que neix de l'amor a Crist i a la seva Església, per a demanar el do de les vocacions sacerdotals. El Senyor ens les vol donar; solament està esperant la nostra pregària, amb un sospir del nostre cor, per fer-nos el do de joves enamorats de Crist que, escoltant la crida del Senyor, volen servir les comunitats cristianes.

